

do q' ap'ls ibi loquitur de sermone q' inicit hu
 mane eloq'ntie absq' v'ute sp'us sancti. vnde
 p'misit. Cognoscā nō sermone eoz qui ista
 ti sunt: s'z v'ute. z d' seipo p'miserat s. 2. Ser
 mo meus z p'dicatio mea nō fuit in p'uasibi
 libus humane sapie verbis: s'z in ostēsiōe spi
 ritus z v'utis. ¶ Ad tertium dō q' sicut dī
 ctū ē grā sermonis dat alicui ad vtilitatem
 alioz vñ qñq' subtrahit' propt' auditoris cul
 pā: qñq' tñ propt' culpā ipius loq'ntis. bona
 aut' opa v'itū q' nō merent' directe hāc gra
 tiā: s'z solū impedūt hui' grē impedimenta.
 nā etiā grā gratū faciēs subtrahit' p'pter cul
 pā: nō tñ eā meref' aliq's per bona opa p' q' tol
 litur tñ gratie impedimētū. ¶ Ad quartum
 dō q' sicut dictum est grā sermonis ordinat'
 ad vtilitatē alioz. q' aut' aliq's fidē suaz alijs
 cōmunicet sit p' sermonē scie siue sapie. vñ
 Aug' dicit. i. 4. de trini. q' scire quēadmodū
 fides z p'ys opitulef' z s'z impios defendatur
 videt' ap'ls sciam appellare. z iō nō oportuit
 q' poneret sermonē fidei: sed sufficit ponē
 sermonē scie vel sapie.

Ad secunduz sic pro

cedit. Videt' q' grā sermonis sapie z scie p'
 tineat etiā ad mulieres. Ad huiusmodi. n. gra
 tiā p'tinet doctrina sicut dictū ē: s'z docē opetit
 mulieri. dicit. n. puer. 4. Unigenit' sui corā
 m're mea z docebat me. g' hec grā competit
 mulierib'. ¶ S. Maior ē grā p'phie q' grā
 sermonis: sicut maior ē cōtemplatio v'itatis
 q' eius enūciatio. sed p'phetia cōcedit' muli
 erib': sicut legis' Judic'. 4. de Helboza. z. 4.
 Reg. 22. de Alda p'phetissa vxore Sellum
 z Act. 21. de quatuor filiab' Philippi. Ap'lus
 et dicit. i. ad Cor. xi. Dis mulier orās aut p'
 p'phetizans. zc. g' vñ q' m'ito magis grā finōis
 opetat mulieri. ¶ S. i. Pet. 4. d' Unusq'sq'
 sicut accepit grām in alterutrū illā admini
 strātes. sed quedā mulieres accipiūt grām
 sapiētie z scie quā nō possūt alijs ministra
 re nisi p' grām sermonis. g' grā sermonis cō
 petit mulierib'. ¶ Sed s' ē qd' ap'ls dicit. i.
 ad Cor. i. 4. Mulieres in eccl'ys taceāt. z. i.
 ad Thimo. 2. Docere mulieri nō p'mitto. hoc
 aut' p'cipue p'tinet ad grām sermonis. g' grā
 sermonis nō cōpetit mulierib'. ¶ B' dō q'
 sermone pōt aliq's vti dupl'r. Uno' p'uate ad
 vñ v' paucos familiarit' colloq'ndo. z q'stū
 ad hoc gratis sermonis pōt competere mu

lier' bus. Alio modo publice alloq'ndo totā
 eccl'iam. z hoc mulieri non cōcedit'. p' qui
 dē z p'ncipal'r propter conditōem feminei
 sexus qui d'z eē subdit' viro: vt p' Ben. 3. doce
 re aut' z p'suadere publice i eccl'a non p'tinet
 ad subditos: sed ad p'latos. magl' tñ viri sub
 diti ex cōmissionē p'nt' exeg: q' nō hēnt h'i
 subiectōem ex nāli sexu sicut mulieres: s'z ex
 aliquo accētal'r supueniēte. 2' ne aī hoium
 al'iciant' ad libidinē d'f. n. Eccl. 9. Colloquz
 illius q' ignis exardescit. 3' q' vt coiter mu
 lieres nō sūt in sapia p'fecte vt eis possit cō
 uenienter publica doctrina cōmitti. ¶ Ad
 primū g' dō q' illa auctoritas loquitur de do
 ctrina puata qua mater filii erudit. ¶ Ad se
 cūduz dō q' grā p'phie attēdit' fm mētem il
 luminatā a deo: ex qua parte non est i hoī
 bus sexuū differētia: fm illud ad Col. 3. In
 duētes nouū hoīem q' renouat' s'z imaginē
 eius q' creauit eū vbi nō ē masculus neq' fe
 mina: sed grā sermonis p'tinet ad istructōez
 hoium inē quos differētia sexuū inuenitur.
 vñ nō ē filis rō de vtroq'. ¶ Ad tertium dō
 q' grām dinitus acceptā diuersimode aliq'
 administret' fm diuersitatē d'it' d'is ipsoz. vñ
 mulieres si grāz sapie aut scie hēant possūt
 eā administrare fm puatam doctrinā: non
 aut' fm publicam.

Deinde de fide
 rādū ē de gratia miraculoz
 Et circa b' querūtur duo.
 p' utz sit aliq' grā grat' data
 faciendi miracula. 2' qui
 bus contineat.

Ad primum sic pro

cedit. Videt' q' nulla gratia gr'is data ordie
 tur ad miracula faciēda. Dis. n. grā pōit ali
 quid in eo cui dat': sed opatio miraculoz nō
 ponit aliqd' in aīa hoīs cui dat': q' etiā ad
 tactū corporis mortui miracula fiunt: sicut
 legitur. 4. Reg. 13. q' qdā piecerūt cadauer
 i sepulch'io Helisei: qd' cū tetigisset ossa He
 lisei fuit hō z stetit sup pedes suos. g' opa
 tio miraculoz nō p'tinet ad grām gratis
 datā. ¶ S. S' gr'is date sūt a spū scō fm illd'
 i. ad Cor. 12. Diuisiones grāz sūt: idem aut'
 spūs. sed opatio miraculoz sit ēt a spū imū
 do: s' n' illud Mat. 24. Surgent pseudo
 prophete z dabunt signa et prodigia magna

legem. oſo ſua erit execrabilis. g̃ ṽ q̃ mali
 miracula facere nō poterūt. **M**iracula
 attribuūtur fidei: ſm̃ illud **M**ath. 17. Si ha
 bueritis fidē ſicut granū ſinapis: dicetis mō
 ti huic: tranſi hinc: ⁊ traſibit. fides autē ſine
 opib⁹ mortua ē: vt dī **I**aco. 2. ⁊ ſic non ṽ q̃
 hēat ppriā opatōem. g̃ ṽ q̃ mali q̃ non ſūt
 bonoz operū: miracula facere non poſſint.
Miracula ſūt quedā diuina testi mo
 nia: ſm̃ illud ad **H**eb. 2. Conteſtante deo ſi
 gnis ⁊ portētis ⁊ varijs virtutibus. vnde ⁊ i
 ecclia aliq̃ canonizātur p̃ testi mōia miracu
 loz. ſed d̃s non poteſt eē testiſ falſitatis. g̃ ṽ
 def q̃ mali hoies nō poſſint miracula facē.
Boni ſunt deo diuinctiores q̃ mali: ſz
 nō oēs boni faciūt miracula. g̃ multo min⁹
 mali faciūt. **S**z 3̃ ē qd̃ dīc̃ apls. i. ad **C**or.
 13. Si hūero oēm fidē: ita vt mōres trāſſerā
 caritatē aut nō habuero nihil ſuz. ſz q̃cūq; n̄
 hēt caritatē ē malus: qz hoc ſolū donū ſpūs
 ſancti ē qd̃ diuidit inē filios regni ⁊ filios p̃
 ditōis: vt dicit **A**ug. 15. de tri. g̃ ṽ q̃ etiam
 mali faciūt miracula facere. **R**o dīcēdū
 q̃ miraculoz aliqua qdē ſūt nō ṽa: ſz ſanta
 ſtica facta: qbus. s. iudificaf hō vt videaf ei
 aliqd̃ qd̃ nō ē: quedā ṽo ſūt vera facta: ſz nō
 ṽe hēt rōem miraculī: q̃ ſūt ṽtute aliquaz
 nāliū cāz: ⁊ h̄ duo poſſūt fieri p̃ demōes: vt
 ſ̄ dīctū ē: ſz ṽa miracula nō poſſunt fieri niſi
 ṽtute diuina. opatur. n. ca d̃s ad hōim vti
 litatē. ⁊ h̄ dupl̄. **U**no qdē mō ad ṽtatis p̃
 dicatē ⁊ firmatōem. **A**liō ad demōſtratōez
 ſcītatis alie: quā d̃s hoibus ult. pponē i exē
 plū ṽtutis. p̃ aut mō miracula poſſūt fieri p̃
 quēctūq; q̃ verā fidē p̃dicat: ⁊ nomē xp̄i in
 uocat: qd̃ ē inēdū p̃ malos ſit: ⁊ ſm̃ hūc mo
 dū etiā mali poſſūt miracula facere. v̄ ſup
 illud **M**ath 7. Nōne in noīe tuo p̃phetau
 mus. ⁊c. dicit **H**iero. **P**rophetare ul̄ virtu
 tes facere ⁊ demonia eycere inēdū nō ē ei⁹
 meriti q̃ opatur: ſz inuocatio noīs xp̄i h̄ agit
 vt hoies deū honozēt: ad cui⁹ inuocatōem
 fiunt tāta miracula. 2. aut mō nō fiunt mi
 racula niſi a ſanctis ad quoz ſanctitatez de
 nunciandā miracula ſūt: vel in uita eoz: vel
 ēt p̃ mortē: ſiue p̃ eos: ſiue p̃ alioſ. legitur. n.
 acil. 19. q̃ d̃s faciebat ṽtutes p̃ man⁹ **P**aui
 ⁊ etiā deſup lāquidos deſerebāt a corpe ei⁹
 ſudaria: ⁊ recedebāt ab eis languores. ⁊ ſic
 etiā nihil phiberet p̃ aliq̃ p̃ctōrē miracula
 fieri ad inuocatōez alicui⁹ ſancti. q̃ m̄ mira

cula nō d̄ facere ille: ſz ille ad cui⁹ ſanctita
 tē denūciādā hec fierēt. **A**d p̄mum g̃ d̄
 q̃ ſicut ſ̄ dīctū ē cū de orōe agereſ: oſo im
 petrādī nō inītiſ merito: ſz dīne mīe: que ēt
 ad malos ſe extēdit. ⁊ iō ēt q̃nq; peccatoz
 oſo a deo exaudīſ. **U**n̄ **A**ug⁹ dicit ſup **J**oh.
 q̃ illud v̄bū cecus locut⁹ ē q̄i ad hūc inunct⁹
 .i. nōdū p̄fecte illuminat⁹. nam p̄ctōres exau
 dit d̄s. q̃ aut d̄ q̃ oſo nō audiētis legē eſt
 execrabilis: intelligēdū eſt q̄tum ē ex meri
 to p̄ctōris: ſz inēdū impetrat ex mīa dei: vel
 pp̄ ſalutē eius qui orat: ſicut audī� ē publi
 canus: vt dī **L**uc. 18. vel ēt pp̄ter ſalutē alio
 rū ⁊ glām dei. **A**d ſc̄dm̄ d̄ q̃ ſides ſine
 opibus dīcīſ eē mortua q̄tū ad ip̄m credē
 tē: q̃ p̄ eā nō uiuit uita gr̄e. nihil autē phibet
 q̃ res uiua opereſ per inſt̄m mortuum: ſic
 homo opatur p̃ baculū: ⁊ hoc mō deus opa
 tur p̃ fidē hoīs p̄ctōris inſt̄r. **A**d tertiu
 dīcēdū q̃ ſemp̄ miracula ſunt v̄a testi mōia
 eius ad qd̃ inducūt. v̄n̄ a malis q̃ falſam do
 ctrinā enūciant: nunq̃ ſiunt vera miracula
 ad cōfirmatōem ſue doctrine q̄nis q̄nq; ſi
 eri poſſint ad cōmēdatōem noīs xp̄i qd̃ inu
 cant: ⁊ v̄tute ſacramētoz que exhibent. ab
 his aut q̃ verā doctrinā enūciant ſiunt q̄is
 v̄a miracula ad cōfirmatōem doctrine: non
 aut ad testiſicatōem ſcītatis. **U**n̄ **A**ug⁹ dicit
 i li. 83. q. **A**lr magi faciūt miracula. aliſ boni
 xp̄iani: alr mali. magi p̃ p̄uatos ſctus cū de
 monibus: boni xp̄iani p̃ publicā iuſtitiā. ma
 li xp̄iani p̃ ſigna publice iuſticie. **A**d quar
 tū dīcēdū q̃ ſicut **A**ug⁹ dicit i li. 83. qd̄num
 āmonet nos d̄s vt intelligamus quedā mi
 racula etiā ſceleratos hoies facere q̄lia ſācti
 facere nō p̄nt. **A**d q̄ntū dīcēdū q̃ ſic̄ ibi
 dē **A**ug⁹ dīc̄: iō non oib⁹ ſcis iſta attribuūt:
 ne p̄nicioſiſſimo errore decipiant infirmi
 eſtimātes i talib⁹ factis eē maiora dona q̄
 in opibus iuſticie qbus vita eterna cōparaſ

Consequen
 ter
 considerādū ē de vita actiua
 ⁊ cōtēplatiua: vbi q̄druplex
 cōsideratio occurrit: quaruz
 p̄ma ē de diuisione uite per
 actiuā ⁊ cōtēplatiuā. ſecūda de uita cōtē
 platiua. tertia de uita actiua. quarta de com
 paratōe uite actiue ad cōtēplatiuā. **C**irca
 p̄mū q̄runē duo. p̄ utq; uita conueniēter di
 uidaf p̃ actiuā ⁊ cōtēplatiuā. 2. v̄z diuifio